

terede paa Mødet. Man kunde nu vel med en vis Føje have ventet, at de ærede Forslagsstillere i det andet Ting ved den fornyede Forelæggelse af et Lovforslag om dette Emne ikke blot havde taget Hensyn til denne Udtalelse, men ogsaa til de reelle og meget vigtige Indvendinger, som fra det her i Tinget nedsatte Udvalgs Side vare gjorte mod den hele paatænkte Ordning. Dette er imidlertid ikke sket. Man har forelagt og i det andet Ting vedtaget Forslaget ganske i samme Form og med samme Indhold som tidligere, da det forelaa for to Aar siden. Vi staa altsaa paa samme Standpunkt som den Gang, kun at der imidlertid er kommet denne Udtalelse fra Købstædernes Side, som jeg haaber, at dette Ting vil tage Hensyn til.

Man kunde nu med en vis Føje spørge, hvad der gør, at det har en saadan Hast med at faa denne Sag ordnet anderledes, end den er ordnet ved Loven af 26de Maj 1868. Retsreformen er lige ved at komme frem, og efter det Ønske, der har fremkaldt den, navnlig fra det andet Tings Side, maa man haabe og vente, at denne Reform virkelig vil blive ført ud i Livet. Hvad er det da, der gør, at det har saa overordentlig stor Hast med at faa denne Sag ordnet, inden Retsreformen er ført ud i Livet? Thi naar det sker, maa der jo træffes en anden Ordning, og det er ogsaa forudsat i selve Loven, at der skal finde en anden Ordning Sted med Hensyn til Ledelsen af Byernes Anliggender. — Der er jo blevet ført forskellige Grunde i Marken for at anbefale en hurtig Fremme af dette Lovforslag. Der er blandt andet blevet anført, at det ikke er tilbørligt, at Landets 72 eller 75 Byraad med Hensyn til Valget af deres Formænd ikke have samme Ret som den mindste Landkommune. Dertil vil jeg blot gøre den Bemærkning, at vel er det saa, at Sogneraadene selv vælge deres Formænd, men Sogneraadenes kommunale Myndighed gaar jo langt fra saa vidt som Byraadene, og for Amtsraadene Vedkommende er Forholdet akkurat det samme som ved Byraadene; der er ogsaa en kongevalgt Amtmand, der er med til at styre alle Amtets store økonomiske Anliggender. Det forekommer mig derfor, at dette Argument vejer overordentlig lidt. — Saa siger man, at det er meget uheldigt for Byraadene, at de kongevalgte Borgmestre skifte saa hyppigt, hvilket navnlig er Tilfældet i de mindre Byer. Naar vedkommende Embedsmand kun bliver der nogle faa Aar, idet han søger til bedre

Embeder, saa skal man atter have en ny Borgmester, og mange af disse Mænd — bliver der endvidere sagt — komme til saadanne Embeder uden egentlig at have nogen Indsigt i de kommunale Anliggender og uden at have nogen egentlig Interesse derfor. Ja, det kan jo ikke nægtes, at de kongevalgte Borgmestre undertiden skifte, men Lovforslaget gaar jo ogsaa ud paa, at der skal være en ret jævnlig Vekslen af Borgmestre, idet de kun skulle vælges paa 6 Aar ad Gangen, og jeg anser det ikke for givet og end ikke for sandsynligt, hvis Forholdene udvikle sig, som jeg frygter, at de ville udvikle sig, at en Borgmester, naar han har siddet i 6 Aar, har gjort Flertallet saaledes tilpas, at han skulde blive genvalgt. — Og hvad det angaar, at der er mange Borgmestre, som ikke have det fornødne Kendskab til og den fornødne Interesse for kommunale Anliggender, saa skal jeg ikke benægte, at det kan finde Sted. — Borgmestre ere jo ikke anderledes end andre Mennesker — men i det hele og store tror jeg, at denne Bebrejdelse er uberettiget. Jeg tror meget mere, at det at røgte de kommunale Anliggender afvinder efterhaanden Borgmesteren Interesse i høj Grad, og naar man spørger Kommunens Beboere, faar man i Reglen det Svar, at de ere overdentlig tilfredse med deres Borgmester, men de mene derimod, at i Nabokommunen er det rent galt. Jeg kan derfor ikke se, at det er en Grund til at fremskynde Sagen. — Til disse Grunde kan endnu føjes, hvad jeg allerede har rørt ved, at man siger, at den Ordning, som fandt Sted i Købstæderne ifølge Lovens § 2, er midlertidig, men dette er jo ikke rigtigt, thi den er endelig, indtil det Tidspunkt kommer, da Retsreformen finder Sted.

Følgerne af Lovforslaget, som det foreligger, ere jo tilstrækkeligt paaviste i Betænkningen fra 1897, og det er jo derfor umuligt at vedtage det, saaledes som det foreligger. Spørgsmaalet forekommer mig at være, om der for dette Ting er Anledning til at knytte til Lovforslaget den Betingelse, som Delegeretmødet har knyttet til sin Resolution, med andre Ord, at Lovforslaget ikke fremmes, medmindre man tillige forandrer Valgmodus i Købstæderne derhen, at det bliver den højstbeskattede Femtedel, der betaler to Tredjedele af samtlige Kommunens Indtægter, som bliver Flertal i Byraadet og ventelig derfor ogsaa kommer til at raade over Valg af Borgmesteren. Hvis jeg maa udtale min